

LBRIS

We know
books

SFÎNTUL
EFREM SIRUL

Diortosire după originalul grec și cel nemțean
de monahul Filotheu Bălan.

Textul din această carte a apărut în volumul
Rugăciunile Sfinților Părinți sau *Apanthisma*,
Editura Sophia, 2007.

Carte de rugăciuni
pentru zdrobirea inimii
și umilința sufletului

editura
Σοφία

București

Tu ești Dumnezeuul milei și al iubirii de oameni și al îndurărilor, și Tie slavă îți înălțăm împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Prea-sfântului și Bunului și De-viață-făcătorului Tău Duh; acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin!

Alta

Doamne, dă-le milă celor ce mă urăsc și mă zavistuiesc și mă ocărăsc, așijderea și celor ce mă grăiesc pe mine de rău; și nicidecum cineva dintre dînșii să nu pătimească vreun rău pentru mine, necuratul, nici în veacul acesta de acum, nici în cel ce va să fie, ci sfințește-i pe dînșii întru mila Ta, și acoperă-i pe dînșii întru bunătatea Ta, Prea-bunule.

Cuprins

Mustrare luiși și mărturisire	5
Din cuvîntul postnicesc	17
Tot din cuvîntul postnicesc	33
Din cuvîntul după asemănarea Paremiilor . . .	36
Pentru patimi	37
Pentru umilință	47
Cuvînt umilincios	59
Din cuvîntul sfătuitor	66
Pentru frica sufletelor	69
Rugăciune	80
Pentru suflet, cînd este ispitit de vrăjmașul, cum este dator a se ruga lui Dumnezeu cu lacrimi	82
Că nu se cade a rîde, nici a ne răspîndi cu mintea, ci mai vîrtos a plînge și a ne tîngui pe noi înșine	95
Din cuvîntul celor 20 de fericiri	105
Rugăciune	107

Rugăciune pentru începutul cel bun al
pocăinței 110

Rugăciune spre somn, către Prea-sfântul Duh,
pentru iertarea păcatelor..... 113

Rugăciune pentru ieșirea sufletului 115

Rugă către Prea-dulcele Hristos, pentru
rugăciunea cea curată 116

Rugăciune 119

Rugăciuni înainte de Sfînta Împărtășanie ... 124

Mustrare luiși și mărturisire

Fraților, avînd milostiviri de îndurări, milostiviți-vă spre mine; că nu în zadar a zis Dumnezeiasca Scriptură: „Frate pe frate ajutorîndu-se, sînt ca o cetate tare și înaltă; și se întăresc ca o împărăție întemeiată” (*Pilde* 18, 19). Și iarăși zice: „Mărturisiți-vă unii altora păcatele, și vă rugați unii pentru alții, ca să vă vindecați” (*Iacov* 5, 16). Deci primiți rugăminte, aleșii lui Dumnezeu, de la cel ce s-a făgăduit să placă lui Dumnezeu și a mințit Celui ce l-a făcut pe el; ca prin cererile voastre să mă izbăvesc de păcatele ce m-au cuprins pe mine și, sănătos făcîndu-mă, să mă scol din patul păcatului cel făcător de stricăciune; că din copilărie m-am făcut vas netrebnic și necinstit.

Și acum, auzind despre Judecată, nu bag în seamă, ca și cum mai presus de gre-

ISBN: 978-630-346-042-0

Descrierea CIP poate fi consultată la
Biblioteca Națională a României

LIBRIS WE KNOW BOOKS

șale și de vinovății aș fi; și pe alții sfătuindu-i să se depărteze de cele nefolositoare, acestea de mine îndoit se săvîrșesc. Vai mie, în ce osîndă m-am așezat! Vai mie, în ce rușine zac! Vai mie, că nu este cel ascuns al meu precum cel văzut! Pentru aceea, de nu cumva îndurările lui Dumnezeu vor străluci peste mine degrab, nici o nădejde de mîntuire din lucruri nu-mi este mie. Căci, vorbind de curățenie, de neînfrînare îmi aduc aminte. Pentru ne-pătimire spunînd cuvinte, cugetarea urîtelor patimi este în mine ziua și noaptea.

Deci, ce răspuns voi avea? Vai mie, ce fel de cercare îmi este gătită mie! Cu adevărat, cu chip de bună credință sînt înfășurat și nu cu puterea. Deci, cu ce față mă voi apropia la Domnul Dumnezeu, Cel ce cunoaște cele ascunse ale inimii mele? Cu atîtea rele vinovat fiind, mă tem, stînd la rugăciune, să nu se pogoare foc din cer și mă va arde pe mine. Căci dacă pe cei ce au adus în pustie foc străin,

ieșind foc de la Domnul, cu totul i-a ars pe dînșii, ce voi mai aștepta eu, care cu atîtea greutăți de greșeli sînt înfășurat? Deci, ce? Să mă deznădăjduiesc de a mea mîntuire? Să nu fie! Fiindcă aceasta este și sîrguința vrăjmașului: cînd coboară pe cineva în deznădejde, atunci îl surpră! Ci eu nu mă deznădăjduiesc de mine; căci îndrăznesc îndurărilor lui Dumnezeu și solirilor voastre.

Deci să nu încetați rugîndu-vă Iubitorului de oameni Dumnezeu, ca să se slobozească inima mea din robia necinstitelor patimi! S-a orbit inima mea, s-a schimbat gîndul meu cel bine-credincios, s-a întunecat gîndirea mea. Mă întorc ca un cîine la borîtura sa; și pocăința mea nu este curată. Nu-mi sînt mie lacrimi întru rugăciune. Chiar și de voi suspina, se va usca fața mea ce se află întru rușine. Bate-voi pieptul meu, lăcașul patimilor. Slavă Ție, Cel ce suferi! Slavă Ție, Îndelung-Răbdătorule! Slavă Ție, Nepomenitorule de rău! Slavă

Ție, Bunule! Slavă Ție, Unule înțelepte!
Slavă Ție, Făcătorule de bine al sufletelor
și al trupurilor! Slavă Ție, Cel ce răsari soa-
rele peste răi și peste buni, și trimiți ploaie
peste drepți și peste nedrepți! Slavă Ție,
Cel ce hrănești toate neamurile și toată
firea omenească, ca pe un om! Slavă Ție,
Cel ce hrănești păsările cerului, și fiarele,
și tîrîtoarele, și cele din apă, ca pe o pasă-
re proastă! Căci toți către Tine așteaptă să
le dai lor hrană la bună vreme; căci mare
este puterea Ta și îndurărilor Tale peste toa-
te lucrurile Tale, Doamne!

Pentru aceea mă rog, Doamne, să nu
mă lepezi pe mine împreună cu cei ce Ți
zic Ție: Doamne, Doamne, și nu fac voia
Ta, pentru solirile tuturor celor ce bine au
plăcut înaintea Ta; căci Tu cunoști pati-
ma ce este ascunsă în mine; Tu știi rănilile
sufletului meu. Vindecă-mă, Doamne, și
mă voi vindeca! Nevoiți-vă împreună cu
mine, fraților, întru rugăciuni; cereți-mi
îndurări de la bunătatea Lui. Sufletul,

amărît de păcate, îndulciți-l din Vița
cea adevărată, mlădițe ale Ei fiind; îm-
părtășiți pe cel însetat din Izvorul vieții,
cei ce v-ați învrednicit a vă face slujitori
ai Lui; luminați-mi inima mea, cei ce v-ați
făcut fii ai luminii; povățuiți-mă pe mine,
cel rătăcit, pe calea vieții, cei ce ați rămas
întru ea; băgați-mă pe mine pe poarta cea
împărătească, ca un stăpîn pe al său rob,
cei ce moștenitori ai împărăției v-ați făcut,
că ținută este inima mea. Să mă întîmpine
pe mine îndurărilor lui Dumnezeu, prin
rugăciunile voastre, mai înainte pînă nu
sînt tras împreună cu cei ce lucrează fără-
delegea. Acolo se vor descoperi cele ce în
ascuns și la arătare au fost lucrate.

Ce rușine mă va cuprinde pe mine
cînd mă vor vedea osîndit cei ce zic
acum că sînt fără prihană! De lucrarea
cea duhovnicească lipsit fiind, patimilor
m-am supus. A fi învățat nu voiesc, și să
învăț pe alții voiesc. A mă supune nu vo-
iesc, și a supune voiesc. A mă osteni nu

voiesc, și a osteni pe alții voiesc. A lucra nu voiesc, și a împila lucrătorii voiesc. A cinsti nu voiesc, și a fi cinstit voiesc. A fi ocărît nu voiesc, și a ocărî voiesc. A fi defăimat nu voiesc, și a defăima voiesc. A fi arătat mîndru nu voiesc, și a arăta pe alții că sînt mîndri voiesc. A fi muștrat nu voiesc, și a muștra voiesc. A milui nu voiesc, și a fi miluit caut. A fi certat nu voiesc, și a certa voiesc. A mă nedreptăți nu voiesc, și a nedreptăți voiesc. A mă vătămă nu voiesc, și a vătămă caut. A fi grăit de rău nu voiesc, și a grăi de rău voiesc. A auzi nu voiesc, și a fi auzit caut. A slăvi nu voiesc, și a fi slăvit caut. A fi stăpînit nu voiesc, și a stăpîni voiesc. În a sfătui sînt înțelept, dar nu în a face. Iar ce se cuvine a face, o zic, și ce nu se cuvine a zice, o fac.

Cine nu va plînge pentru mine? Plîngeți-mă, cuvioșilor și dreptilor, pe mine, cel în fărădelegi zămislit! Plîngeți-mă, cei ce ați iubit lumina și ați urît întunericul, pe mine, cel ce am iubit lucrurile întuneri-

cului și nu ale luminii! Plîngeți-mă, cei iscusți, pe mine, cel neiscusit; cei milostivi și cunoscători de sine, pe mine, cel miluit și răzvrătit! Plîngeți-mă, cei ce v-ați făcut mai presus decît toată vina, pe mine, cel cufundat în fărădelegi! Plîngeți-mă, cei ce ați iubit pe Cel Bun și ați urît pe cel rău și viclean, pe mine, cel ce am iubit cele rele și viclene și am urît cele bune! Plîngeți-mă, cei ce viață îmbunătățită v-ați agonisit, pe mine, cel ce numai cu chipul am lăsat viața! Plîngeți-mă, cei plăcuți lui Dumnezeu, pe mine, cel ce plac oamenilor; cei ce dragostea cea desăvîrșită ați cîștigat, pe mine, cel ce iubesc cu cuvintele, iar cu lucrurile urăsc pe aproapele! Plîngeți-mă, cei ce de ale voastre vă grijiți, pe mine, cel ce iscodesc cele străine! Plîngeți-mă, cei ce răbdare v-ați agonisit și aduceți roadă lui Dumnezeu, pe mine, cel nerăbdător și neroditor! Plîngeți-mă, cei ce pedepsirea și învățătura ați poftit, pe mine, cel nepedepsit și netrebnic! Plîn-